

7. I § 8, stk. 1, affattes 6. punktum således:

„Bortset fra det sidstnævnte tilfælde vil den del af straffetiden, som falder før den normale hjemsendelsesdag, være at regne som en del af den pligtige arbejdstid.“

8. § 9 affattes således:

„Hvis der foretages ekstraordinær ind-

kaldelse af mandskab til forsvaret, kan indenrigsministeren foranledige genindkaldelser til civilt arbejde af tilsvarende varighed som genindkaldelserne ved forsvaret.“

§ 2.

Denne lovs bestemmelser finder anvendelse også på dem, der ved dens ikrafttræden udfører civilt arbejde.

Bemærkninger til lovforslaget.

Bestemmelser angående værnepligtiges anvendelse til civilt statsarbejde fastsattes ved lov nr. 625 af 13. december 1917, som afløstes af loven af 20. maj 1933, der er ændret ved lov af 23. april 1952.

De ændringer, der er foretaget, har væsentligst drejet sig om tjenestetidens længde, medens selve principperne for de civile værnepligtiges arbejdsforhold stort set er uændrede siden 1917.

Forslaget til ændring af nugældende lov bygger på to synspunkter.

1. Indenrigsministeriet har længe søgt at finde nye og produktive arbejdsopgaver for de civilt værnepligtige inden for offentlige virksomheder af almennyttig karakter, hvor de værnepligtiges personlige uddannelse og færdigheder så vidt muligt kan udnyttes og udvikles, på samme måde som det er tilfældet i flere andre NATO-lande.

2. Nedlæggelse af lejrene i Gribskov og Kompedal vil være en væsentlig besparelse. I lejrene har den enkelte civilt værnepligtige stået staten i 10.000-12.000 kr. om året, varierende efter antallet i lejrene. I finansåret 1961-62 anvendtes alene 376.385 kr. til honorar og medhjælp. Ved den foreslåede ordning anslås udgiften at blive ca. det halve. Yderligere vil staten få væsentlig større indtægter ved de her foreslåede arbejder end ved det hidtidige skovarbejde.

Der oprettes derfor et administrativt organ under indenrigsministeriet til at varetage de civilt værnepligtiges arbejdsfordeling og arbejdsforhold. På grundlag af de værnepligtiges nøje redegørelse for deres uddannelse og tidligere arbejde anviser det administrative organ de værnepligtiges arbejde.

Da de værnepligtiges evner og forudsætninger må formodes at være meget forskellige, oprettes et kartotekssystem over behov for midlertidig assistance fra en lang række offentlige institutioner af

social, faglig og videnskabelig art samt humanitære organisationer. Er der ikke direkte behov for den uddannelse eller oplæring, de værnepligtige har, bliver oplæring i beslægtede fag en forudsætning for anbringelse.

En værnepligtig kan ikke modsætte sig en sådan oplæring. Denne oplæring vil være at regne for en del af den fastsatte tjenestetid.

Regeringen har i sit forslag til ændring af de civilt værnepligtiges arbejdsforhold lagt vægt på at finde frem til en ordning, der svarer til ordninger inden for andre NATO-lande, specielt de nedenfor omtalte.

Ordninger i andre lande.

Holland.

I Holland var der pr. 1. januar 1961 i alt 106 militærnægtere, hvis arbejdstjeneste var fordelt således:

1. 25 (24 pct.) lejr „Vledder“, hvor størstedelen er beskæftiget med reparationsarbejder på offentlige områder, såsom veje, bygninger, kanaler o. lign., et par enkelte dog med stencilering og bogbinding.

2. 65 (58 pct.) Statens psykiatriske institution i Eindhoven.

3. 12 (11 pct.) Undervisningsministeriets lejre og internater for ungdomsforsorg.

4. 3 vandbygning og deltatjeneste.

5. 2 statens bygningsvæsen i Haag.

6. 1 statens skattedepartement i Utrecht.

7. 1 statens trykkeri i Haag.

Tjenestetiden er 12 måneder længere end den militære.

Vest-Tyskland.

Af de 2 årgange 1937-38 regnes der med i alt 2.400 militærnægtere, af hvilke ca. 800 var indkaldt i 1961.